

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2020/248

z dnia 21 lutego 2020 r.

ustanawiająca wytyczne techniczne dotyczące kontroli zgodnie z art. 17 dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(notyfikowana jako dokument nr C(2020) 889)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającą dyrektywę 2004/35/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 22 ust. 1 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 17 dyrektywy 2006/21/WE wymaga przeprowadzenia kontroli każdego obiektu unieszkodliwiania odpadów, o którym mowa w art. 7 tej dyrektywy, tak aby zapewnić, że przestrzega on odpowiednich warunków zezwolenia. Aby kontrole te były sprawne i skuteczne, właściwe organy powinny dysponować odpowiednimi zasobami, być niezależne od operatorów przedmiotowych obiektów unieszkodliwiania odpadów, posiadać niezbędne funkcje i uprawnienia oraz być uprawnione do korzystania z pomocy operatorów. Działania kontrolne powinny również obejmować współpracę i koordynację między organami krajowymi odpowiedzialnymi za zapewnienie, aby obiekty unieszkodliwiania odpadów podlegające pod ich jurysdykcję były zgodne z przepisami dyrektywy 2006/21/WE.
- (2) Aby kontrole były sprawne i proaktywne, powinny być one planowane z wyprzedzeniem za pomocą planów kontroli odzwierciedlających zagrożenia, jakie niosą ze sobą dane obiekty unieszkodliwiania odpadów.
- (3) Z uwagi na to, że obiekty unieszkodliwiania odpadów wchodzące w zakres art. 7 dyrektywy 2006/21/WE obejmują obiekty, które powinny posiadać zezwolenie, a art. 7 stanowi, że żaden obiekt unieszkodliwiania odpadów nie może działać bez zezwolenia, plany kontroli muszą uwzględniać te obiekty unieszkodliwiania odpadów, które powinny posiadać zezwolenie, ale go nie posiadają.
- (4) Państwa członkowskie powinny zachować pewien margines swobody przy stosowaniu wytycznych dotyczących kontroli, z uwzględnieniem różnych okoliczności każdego obiektu unieszkodliwiania odpadów, aby zapewnić, że kontrole są proporcjonalne do danych zagrożeń dla środowiska i bezpieczeństwa, jakie stwarza każdy obiekt unieszkodliwiania odpadów.
- (5) W celu uwzględnienia różnych sytuacji ewentualnej niezgodności z zezwoleniami, należy przewidzieć zarówno kontrole rutynowe, jak i nierutynowe w odpowiedzi na poważne skargi, wypadki, incydenty oraz przypadki niezgodności. Podczas przeprowadzania kontroli inspektorzy powinni również uwzględniać wyniki kontroli przeprowadzonych na podstawie innych obowiązujących przepisów unijnych w zakresie, w jakim wyniki te mogą również wskazywać na ewentualne problemy z wymogami dotyczącymi zezwoleń określonymi w art. 7 dyrektywy 2006/21/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 15.

- (6) W celu zapewnienia skuteczności kontroli konieczne jest, aby pewien odsetek działań kontrolnych, a w szczególności kontroli w terenie, był niezapowiedziany.
- (7) Aby umożliwić wyciągnięcie wniosków z działań kontrolnych, w szczególności kontroli w terenie, oraz aby zapewnić podstawę empiryczną dla przyszłych kontroli i innych powiązanych środków, ważne jest, aby wszystkie działania kontrolne były odpowiednio udokumentowane, w tym poprzez regularne sprawozdania z kontroli w terenie.
- (8) W celu skutecznego zapewnienia zgodności z warunkami zezwolenia ważne jest, aby kontrole ułatwiały i umożliwiały podejmowanie dalszych środków w celu reagowania na wykryte przypadki niezgodności.
- (9) Biorąc pod uwagę, że ryzyko jest różne w zależności od etapu eksploatacji danego obiektu unieszkodliwiania odpadów, konieczne jest, aby wytyczne techniczne zawierały szczegółowe przepisy dotyczące poszczególnych etapów eksploatacji obiektów unieszkodliwiania odpadów objętych art. 7 dyrektywy 2006/21/WE.
- (10) Biorąc pod uwagę, że obiekty unieszkodliwiania odpadów kategorii A stwarzają potencjalnie większe ryzyko, wytyczne techniczne muszą zawierać szczegółowe przepisy dotyczące takich obiektów.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 23 ust. 2 dyrektywy 2006/21/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przyjmuje się wytyczne techniczne dotyczące kontroli obiektów unieszkodliwiania odpadów zgodnie z art. 17 dyrektywy 2006/21/WE, określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 lutego 2020 r.

W imieniu Komisji
Virginijus SINKEVIČIUS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

WYTYCZNE TECHNICZNE DOTYCZĄCE KONTROLI OBIEKTÓW UNIESZKODLIWIANIA ODPADÓW

CZĘŚĆ A

CELE

W niniejszych wytycznych określono elementy, które należy wziąć pod uwagę podczas kontroli obiektów unieszkodliwiania odpadów objętych art. 7 dyrektywy 2006/21/WE, za których prowadzenie mają odpowiadać właściwe organy zgodnie z art. 17 tej dyrektywy. Celem takich kontroli jest zapewnienie, aby każdy obiekt unieszkodliwiania odpadów otrzymał wymagane zezwolenie i spełniał odpowiednie warunki zezwolenia. Kontrole odnoszą się do różnych etapów życia obiektów unieszkodliwiania odpadów.

Wytyczne te dotyczą ogólnych ram prowadzenia kontroli (część C), ukierunkowania kontroli na każdy z poszczególnych etapów życia obiektów unieszkodliwiania odpadów (część D) oraz konkretnych elementów istotnych dla kontroli obiektów kategorii A (część E).

CZĘŚĆ B

DEFINICJA

Na potrzeby niniejszych wytycznych „kontrola” oznacza wszystkie działania podejmowane przez właściwy organ lub w jego imieniu w celu zapewnienia przestrzegania przez obiekty unieszkodliwiania odpadów objęte art. 7 dyrektywy 2006/21/WE warunków zezwolenia, które to zezwolenie muszą otrzymać wspomniane obiekty. Działania te mogą obejmować w szczególności:

- ocenę istotnych kwestii środowiskowych i kwestii z zakresu bezpieczeństwa oraz zagrożeń stwarzanych przez obiekty unieszkodliwiania odpadów,
- przeprowadzanie kontroli w terenie w celu sprawdzenia zakładu, warunków panujących w obiekcie, odpowiedniego wyposażenia, w tym czy jest odpowiednio utrzymywany, stosownej dokumentacji i danych elektronicznych, środków i systemów wewnętrznych oraz procesów operacyjnych,
- przeprowadzanie rozmów z personelem pracującym w obiekcie unieszkodliwiania odpadów,
- poszerzanie wiedzy operatorów na temat odpowiednich wymogów prawnych oraz wpływu działań operatorów na środowisko,
- pobieranie próbek,
- w stosownych przypadkach wykorzystywanie technik obserwacji Ziemi i innych form zdalnego nadzoru, w tym form wykorzystujących czujniki *in situ*,
- weryfikowanie systemów samodzielnego monitorowania przez operatorów,
- sprawdzanie dokumentów i danych elektronicznych, w tym sprawozdań operatorów, w sposób inny niż poprzez kontrole w terenie,
- sprawdzanie środków i systemów wewnętrznych operatora oraz procesów operacyjnych w sposób inny niż poprzez kontrole w terenie,
- sprawdzanie gwarancji finansowych lub równoważnych,
- rejestrowanie faktycznych informacji na temat niezgodności,
- identyfikowanie przyczyn wykrytego przypadku niezgodności i możliwych rodzajów wpływu tej niezgodności na środowisko i zdrowie ludzkie,
- sporządzanie opisu wykrytego przypadku niezgodności, zwłaszcza okoliczności (w tym osób), które doprowadziły do niezgodności, w celu ustalenia w największym możliwym zakresie, jakie działania należy podjąć, by zapewnić zgodność, i umożliwić przeprowadzenie takich działań, m.in. poprzez współpracę i dzielenie się ustaleniami z innymi odpowiednimi właściwymi organami.

Kontrole, w tym kontrole w terenie, mogą być działaniem rutynowym, tj. prowadzonym w ramach regularnego zestawu działań, a także działaniem nierutynowym, tj. prowadzonym w odpowiedzi na poważne skargi lub w celu zbadania poważnych wypadków, incydentów i innych przypadków niezgodności.

CZĘŚĆ C

PROWADZENIE SZCZEGÓŁOWYCH KONTROLI, DOCHODZENÍ I GROMADZENIE INFORMACJI

1. Właściwe organy

Należy wziąć pod uwagę następujące aspekty:

- a) dostępność właściwych organów zajmujących się kontrolą całego terytorium państwa członkowskiego oraz całego zakresu obiektów unieszkodliwiania odpadów objętych art. 7 dyrektywy 2006/21/WE;
- b) niezależność właściwych organów i ich zdolność do wykonywania wszystkich zadań niezbędnych do przeprowadzenia kontroli;
- c) uprawnienia właściwych organów do prowadzenia kontroli, w tym prawo do wchodzenia na teren obiektów i badania kluczowych aktywów, dokumentów i danych elektronicznych;
- d) dostępność odpowiednich zasobów, personelu i wyposażenia, którymi dysponują właściwe organy w celu przeprowadzenia inspekcji;
- e) ustalenia, jakimi właściwe organy dysponują w zakresie współpracy i koordynacji swoich działań z innymi odpowiednimi organami, w szczególności z innymi organami odpowiedzialnymi za zgodność z zezwoleniami wymaganymi w ramach prawodawstwa krajowego lub unijnego z zakresu ochrony środowiska, które ma zastosowanie lub jest odpowiednie dla obiektów objętych art. 7 dyrektywy 2006/21/WE;
- f) poziom wiedzy, doświadczenia i kompetencji potrzebny inspektorom do przeprowadzenia kontroli, w szczególności w odniesieniu do projektu, budowy, eksploatacji i zamknięcia obiektów unieszkodliwiania odpadów;
- g) organizacja szkoleń w celu zaktualizowania wiedzy inspektorów;
- h) wszelkie niezbędne wsparcie udzielane przez operatorów właściwym organom, by umożliwić im prowadzenie kontroli, w tym kontroli w terenie, pobierania próbek i gromadzenia informacji niezbędnych do wykonywania czynności zgodnie z art. 17 dyrektywy 2006/21/WE.

Przy przeprowadzeniu kontroli właściwe organy mogą otrzymywać wsparcie niezależnych ekspertów oraz delegować takim ekspertom zadania w zakresie kontroli zgodnie z przepisami krajowymi, pod warunkiem że niezależni eksperci w swoich działaniach podlegają nadzorowi właściwego organu. Właściwy organ określa minimalne kwalifikacje ekspertów i ocenia, czy eksperci posiadają takie kwalifikacje. Właściwy organ weryfikuje także, czy eksperci nie posiadają osobistego interesu w odniesieniu do wyniku kontroli.

2. Organizacja kontroli

2.1. Plany kontroli

Należy wziąć pod uwagę następujące aspekty:

- a) planowanie kontroli z wyprzedzeniem poprzez opracowanie planu lub planów na właściwym poziomie administracyjnym w oparciu o ogólną ocenę odpowiednich kwestii i zagrożeń z zakresu środowiska i bezpieczeństwa w związku z obiektami unieszkodliwiania odpadów, a także – gdy są już dostępne informacje na temat zgodności – w oparciu o ogólną ocenę stanu zgodności obiektów unieszkodliwiania odpadów, które to obiekty działają na obszarze objętym planem. Takie plany można w stosownych przypadkach zintegrować lub połączyć z innymi planami kontroli;
- b) okresowy przegląd oraz, w stosownych przypadkach, aktualizacja planu lub planów kontroli;
- c) objęcie przez plan lub plany kontroli wszystkich obiektów unieszkodliwiania odpadów zgodnie z art. 7 dyrektywy 2006/21/WE;
- d) włączenie do każdego planu kontroli następujących elementów:
 - (i) ogólna ocena odpowiednich kwestii i zagrożeń z zakresu środowiska i bezpieczeństwa;
 - (ii) obszar geograficzny objęty planem kontroli;
 - (iii) wykaz obiektów unieszkodliwiania odpadów objętych planem kontroli, które posiadają zezwolenie;
 - (iv) środki służące zapewnieniu identyfikacji obiektów unieszkodliwiania odpadów objętych art. 7 dyrektywy 2006/21/WE, które funkcjonują bez zezwolenia;
 - (v) procedury dotyczące prowadzenia kontroli rutynowych;
 - (vi) procedury dotyczące prowadzenia kontroli nierutynowych;
 - (vii) procedury dotyczące prowadzenia zapowiedzianych i niezapowiedzianych kontroli w terenie;
 - (viii) w stosownych przypadkach ustalenia dotyczące współpracy i koordynacji w przypadku różnych właściwych organów odpowiedzialnych za kontrolę oraz w przypadku tych organów i innych organów odgrywających rolę w egzekwowaniu zezwoleń wymaganych na podstawie przepisów krajowych lub przepisów Unii z zakresu ochrony środowiska, które mają zastosowanie lub są odpowiednie dla obiektów unieszkodliwiania odpadów objętych art. 7 dyrektywy 2006/21/WE;
 - (ix) informacje dotyczące zasobów ludzkich, finansowych i innych zasobów wymaganych przez właściwy organ do celów realizacji planu kontroli.

2.2. Kontrole rutynowe

Należy wziąć pod uwagę następujące aspekty:

- a) przeprowadzanie kontroli rutynowych w regularnych odstępach czasu w oparciu o odpowiednią ocenę ryzyka danego obiektu unieszkodliwiania odpadów;
- b) właściwa częstotliwość kontroli w terenie w oparciu o odpowiednią ocenę ryzyka danego obiektu unieszkodliwiania odpadów, odzwierciedlająca także potencjalnie wysokie zagrożenie, jakie niosą ze sobą obiekty kategorii A;
- c) stosowanie następujących kryteriów oceny ryzyka w odniesieniu do obiektów unieszkodliwiania odpadów:
 - (i) potencjalny i rzeczywisty wpływ obiektów na zdrowie człowieka i środowisko naturalne, uwzględniając poziomy i rodzaje emisji, wrażliwość lokalnego środowiska naturalnego i zagrożenia awaryjne, jak określono bardziej szczegółowo w najlepszej dostępnej technice (BAT 5) dokumentu referencyjnego BAT dotyczącej zarządzania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego (MWEI BREF) ⁽¹⁾;
 - (ii) poprzednia dokumentacja dotycząca przestrzegania przepisów;
 - (iii) udział operatora obiektu unieszkodliwiania odpadów w systemie zarządzania środowiskowego (EMS – Environmental Management System), sprecyzowanym w najlepszej dostępnej technice BAT 1 dokumentu referencyjnego BREF dotyczącego gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego (MWEI BREF);
- d) odnotowywanie przez inspektora, w stosownych przypadkach, odpowiednich wyników kontroli przeprowadzonych na podstawie innych mających zastosowanie przepisów unijnych;
- e) dostarczenie operatorowi – w przypadku gdy kontrole w terenie zapowiada się z wyprzedzeniem – harmonogramu kontroli oraz szczegółów na temat informacji i wszelkiego innego wsparcia, które operator będzie musiał zapewnić;
- f) w przypadku wykrycia niezgodności lub zagrożenia wystąpieniem niezgodności – przeprowadzenie dochodzenia oraz, w stosownych przypadkach, przekazanie jego wyników innym organom, w szczególności w celu:
 - (i) przedstawienia opisu przypadku niezgodności lub zagrożenia wystąpieniem niezgodności, w którym to opisie wyjaśniono jego przyczyny oraz wpływ na środowisko i zdrowie ludzkie, a w szczególności wskazano okoliczności (w tym osoby), które doprowadziły do niespełnienia wymogów;
 - (ii) przedstawienia bazy faktów, aby ułatwić i umożliwić przeprowadzenie odpowiednich działań, by rozwiązać kwestię wykrytych niezgodności i zapobiec przyszłemu wystąpieniu niezgodności, w tym w stosownych przypadkach dodatkowych kontroli, środków naprawczych stosowanych przez operatora, aktualizacji warunków zezwolenia, zawieszenia zezwolenia lub wykorzystania sankcji;
- g) w przypadku zawieszenia eksploatacji obiektu unieszkodliwiania odpadów z uwagi na niezgodność z warunkami zezwolenia – podjęcie dalszych działań kontrolnych w celu osiągnięcia wyników w zakresie ochrony środowiska i innych wyników, które miały zostać zapewnione w ramach warunków zezwolenia.

2.3. Kontrole nierutynowe

Należy wziąć pod uwagę następujące aspekty:

- a) przeprowadzanie kontroli nierutynowych, w tym kontroli w terenie, jak najszybciej po tym, jak właściwy organ otrzyma poważne skargi dotyczące niezgodności z wymogami zezwolenia lub w inny sposób dowie się o poważnych wypadkach, incydentach lub innych przypadkach niezgodności, niezależnie od tego, czy takie wydarzenia należy zgłaszać zgodnie z art. 11 ust. 3 lub art. 12 ust. 6 dyrektywy 2006/21/WE; w szczególności w celu:
 - (i) wyjaśnienia przyczyn wydarzenia, jego wpływu na środowisko i zdrowie ludzkie, a w szczególności wskazania okoliczności (w tym osób), które doprowadziły do niezgodności;
 - (ii) przedstawienia bazy faktów, aby ułatwić i umożliwić przeprowadzenie odpowiednich działań, by rozwiązać kwestię wykrytego przypadku niezgodności i zapobiec przyszłym wypadkom, incydentom lub przypadkom niezgodności, w tym w stosownych przypadkach dodatkowych kontroli, środków naprawczych stosowanych przez operatora, aktualizacji warunków zezwolenia, zawieszenia zezwolenia lub wykorzystania sankcji;
- b) odnotowywanie przez inspektora, w stosownych przypadkach, odpowiednich wyników kontroli przeprowadzonych na podstawie innych mających zastosowanie przepisów unijnych;
- c) prowadzenie kontroli nierutynowych jak najszybciej w odniesieniu do ponownego rozpatrzenia lub aktualizacji zezwolenia, a w stosownych przypadkach przed takim ponownym rozpatrzeniem lub aktualizacją zezwolenia.

2.4. Niezapowiedziane kontrole w terenie

Należy wziąć pod uwagę następujące aspekty:

⁽¹⁾ http://eippcb.jrc.ec.europa.eu/reference/BREF/jrc109657_mwei_bref_-_for_pubsy_online.pdf

- a) przeprowadzenie odpowiedniej liczby niezapowiedzianych kontroli w terenie, w szczególności w przypadkach, gdy są one istotne dla wykrycia problemów lub ekspozycji na ryzyko bądź konieczności zareagowania na nagłą sytuację;
- b) na ile to wykonalne w praktyce – wzięcie pod uwagę, podczas podejmowania decyzji w sprawie niezapowiedzianych kontroli w terenie, kwestii związanych z bezpieczeństwem i zdrowiem oraz ewentualnej konieczności obecności personelu operacyjnego w obiekcie unieszkodliwiania odpadów.

3. Dokumentacja kontroli

3.1. Dokumentacja czynności wchodzących w zakres kontroli, w tym kontroli w terenie

Należy wziąć pod uwagę następujące aspekty:

- a) odpowiednia dokumentacja wszystkich działań kontrolnych;
- b) po każdej kontroli w terenie w obiekcie posiadającym zezwolenie sporządzenie sprawozdania z kontroli w obiekcie na piśmie i przechowywanie go w identyfikowalnej formie w łatwo dostępnej i utrzymywanej w odpowiedni sposób bazie danych;
- c) uwzględnienie w sprawozdaniu z kontroli w terenie celu kontroli, zebranych danych, informacji i ustaleń, ich oceny oraz wniosku, czy dany obiekt unieszkodliwiania odpadów spełnia odpowiednie warunki zezwolenia oraz czy powinno się podjąć dalsze działania;
- d) ukończenie sprawozdania z kontroli w terenie w terminie dwóch miesięcy od takiej kontroli, o ile podczas tej kontroli nie dokonano poważniejszych ustaleń – w takim wypadku konieczne może być uzgodnienie innego terminu;
- e) w stosownych przypadkach dostarczenie operatorowi, przed sfinalizowaniem sprawozdania z kontroli w terenie lub po jego sfinalizowaniu, możliwości przedstawienia uwag;
- f) udostępnianie opinii publicznej informacji o wynikach kontroli w terenie oraz, w stosownych przypadkach, innych działań wchodzących w zakres kontroli zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE^(?).

CZĘŚĆ D

. PRZEDMIOT KONTROLI NA POSZCZEGÓLNYCH ETAPACH ŻYCIA OBIEKTU UNIESZKODLIWIANIA ODPADÓW

1. Kontrole w nowych obiektach unieszkodliwiania odpadów przed rozpoczęciem operacji składowania

Do celów kontroli należy wziąć pod uwagę następujące aspekty:

- a) wdrożenie środków podjętych w celu zmniejszenia wpływu na środowisko w czasie eksploatacji obiektu unieszkodliwiania odpadów i po jego zamknięciu, w tym, jeżeli jest to wymagane, środków dotyczących zanieczyszczonej wody i odcieku;
- b) zgodność lokalizacji, projektu i budowy obiektu unieszkodliwiania odpadów z elementami dotyczącymi bezpieczeństwa i środowiska określonymi w zezwoleniu;
- c) zawartość, dostępność i skuteczność systemu samodzielnego monitorowania służącego do regularnego monitorowania i przeprowadzania samodzielnych kontroli przez operatorów oraz planowanego przekazywania danych z monitorowania właściwemu organowi;
- d) wdrożenie środków w zakresie zarządzania, utrzymywania i nadzoru planowanych w celu zapewnienia fizycznej stabilności obiektu oraz zapobiegania zanieczyszczeniu gleby, powietrza, wód powierzchniowych lub gruntowych w perspektywie krótko- i długoterminowej, jak również w celu zminimalizowania ewentualnych szkód w krajobrazie;
- e) dostępność odpowiednich zasobów ludzkich oraz kompetencje pracowników odpowiedzialnych za zarządzanie środowiskowe i bezpieczeństwo obiektu unieszkodliwiania odpadów;
- f) adekwatność planu dotyczącego zamknięcia, o którym mowa w art. 5 ust. 3 lit. f) dyrektywy 2006/21/WE;
- g) w przypadku gdy właściwy organ wymaga gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu – adekwatność gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu pod względem jej kwoty i formy; czy istnieje potrzeba przeglądu i weryfikacji klasyfikacji danego obiektu unieszkodliwiania odpadów jako obiektu kategorii A;
- h) zgodność z wszelkimi innymi warunkami zezwolenia i innymi właściwymi wymogami określonymi w dyrektywie 2006/21/WE.

(?) Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26).

2. Kontrole w działających obiektach unieszkodliwiania odpadów

Do celów kontroli należy wziąć pod uwagę następujące aspekty:

- a) niekorzystne skutki obiektu unieszkodliwiania odpadów dla środowiska i zdrowia ludzkiego oraz środki podjęte w celu zmniejszenia wpływu na środowisko; w szczególności, czy obiekt unieszkodliwiania odpadów był odpowiednio wybudowany, zarządzany i utrzymywany w celu zapewnienia jego fizycznej stabilności oraz zapobiegania zanieczyszczeniu lub skażeniu gleby, powietrza, wód powierzchniowych lub podziemnych w perspektywie długo- i krótkoterminowej, jak również w celu zmniejszenia w możliwie najszerszym zakresie szkód wyrządzanych krajobrazowi, a także sposób, w jaki te skutki korespondują z warunkami zezwolenia oraz informacje zawarte w ocenie oddziaływania na środowisko, jeżeli ocena taka jest wymagana;
- b) zgodność ilości, charakterystyki i klasyfikacji odpadów składowanych w obiekcie unieszkodliwiania odpadów z elementami określonymi w zezwoleniu;
- c) zgodność szacunkowego wytwarzania odcieku, w tym zawartości zanieczyszczeń w odcieku ze składowanych odpadów, oraz bilansu wodnego obiektu unieszkodliwiania odpadów z elementami określonymi w zezwoleniu;
- d) zmiany strukturalne i operacyjne w obiekcie unieszkodliwiania odpadów: sprawdzenie 1) zarządzania zasobami wodnymi; 2) jakości geotechnicznych robót budowlanych (np. budowa wzniesionej tamy/wału); 3) zarządzania systemami bezpieczeństwa geotechnicznego (przykładowo monitoring pokrycia powierzchni, stabilności i bezpieczeństwa); 4) ilości i charakterystyki odpadów składowanych w porównaniu z prognozami zawartymi w planie gospodarki odpadami; 5) możliwości tworzenia się odcieku ze składowanych odpadów, włącznie z zawartością substancji zanieczyszczającej w odcieku w porównaniu z przewidywaniami zawartymi w planie gospodarki odpadami; 6) bilansu wodnego obiektu unieszkodliwiania odpadów w porównaniu z prognozami w planie gospodarki odpadami; oraz 7) zastosowanych technik w zakresie zarządzania bezpieczeństwem i środowiskiem i monitorowania środowiska, jak też adekwatności tych technik;
- e) przyjęcie środków zalecanych lub nałożonych w następstwie poprzednich kontroli;
- f) wymagane w zezwoleniu sprawozdania i oświadczenia związane z kontrolą dotyczącą bezpieczeństwa i kwestii środowiskowych;
- g) wyniki, kompletność i wydajność programu samodzielnego monitorowania służącego do regularnego monitorowania i zgłaszania wszelkich danych z monitorowania (w stosownych przypadkach) właściwemu organowi, a także sposób zarządzania tym programem;
- h) wizualne nieprawidłowości w obiekcie;
- i) reprezentatywność próby i charakterystykę odpadów wydobywczych;
- j) role, obowiązki i kompetencje pracowników odpowiedzialnych za zarządzanie środowiskowe i zarządzanie bezpieczeństwem w obiekcie unieszkodliwiania odpadów, a także dostępność wystarczających zasobów ludzkich oraz szkolenie zapewniane personelowi;
- k) procedury powiadamiania właściwego organu o wszelkich zdarzeniach, które mogą wpłynąć na stabilność obiektu unieszkodliwiania odpadów oraz o wszelkich istotnych niekorzystnych skutkach dla środowiska ujawnionych w drodze stosownych procedur kontroli i monitorowania;
- l) adekwatność planu dotyczącego zamknięcia, o którym mowa w art. 5 ust. 3 lit. f) dyrektywy 2006/21/WE oraz zgodność wszelkich działań w zakresie stopniowego zamykania obiektu z tym planem;
- m) w przypadku gdy właściwy organ wymaga gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu – adekwatność kwoty i formy gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu do obliczonych kosztów wypełnienia obowiązków operatora wynikających z zezwolenia, w tym ustaleń dotyczących zamknięcia i fazy poeksploatacyjnej obiektu oraz rekultywacji terenu, na który wywarł wpływ ten obiekt;
- n) klasyfikacja danego obiektu unieszkodliwiania odpadów jako obiektu kategorii A lub obiektu niespełniającego kryteriów kategorii A;
- o) zgodność z wszelkimi innymi warunkami zezwolenia i innymi właściwymi wymogami określonymi w dyrektywie 2006/21/WE.

3. Ostateczna kontrola na miejscu w obiekcie unieszkodliwiania odpadów zgodnie z art. 12 ust. 3 dyrektywy 2006/21/WE

Do celów kontroli należy wziąć pod uwagę następujące aspekty:

- a) niekorzystny wpływ obiektu unieszkodliwiania odpadów na środowisko i zdrowie ludzkie i środki podjęte w celu zmniejszenia takiego wpływu po zamknięciu obiektu, w tym – jeżeli jest to wymagane – środki dotyczące zanieczyszczonej wody i odcieku;
- b) wdrożenie planu dotyczącego zamknięcia, o którym mowa w art. 5 ust. 3 lit. f) dyrektywy 2006/21/WE;
- c) rekultywacja terenu, na który miał wpływ obiekt unieszkodliwiania odpadów;
- d) adekwatność planu i ustaleń dotyczących utrzymywania, monitorowania i kontroli obiektu unieszkodliwiania odpadów w fazie poeksploatacyjnej, a także wdrożonych w tej fazie środków naprawczych, w tym funkcjonowanie i adekwatność sprzętu służącego do monitorowania, nadzoru i kontroli;

- e) w przypadku gdy właściwy organ wymaga gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu – adekwatność kwoty i formy gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu do obliczonych kosztów wypełnienia obowiązków operatora wynikających z zezwolenia, w tym zakończenia ustaleń dotyczących zamknięcia i fazy poeksploatacyjnej obiektu oraz pozostałej rekultywacji terenu, na który wywarł wpływ ten obiekt;
 - f) klasyfikacja danego obiektu unieszkodliwiania odpadów jako obiektu kategorii A lub obiektu niespełniającego kryteriów kategorii A;
 - g) zgodność z wszelkimi innymi warunkami zezwolenia i innymi właściwymi wymogami określonymi w dyrektywie 2006/21/WE.
4. *Kontrole w obiektach unieszkodliwiania odpadów w fazie poeksploatacyjnej w odniesieniu do obiektów zamkniętych po dniu 1 maja 2008 r.*

Do celów kontroli należy wziąć pod uwagę następujące aspekty:

- a) niekorzystny wpływ obiektu unieszkodliwiania odpadów na środowisko i zdrowie ludzkie i środki podjęte w celu zmniejszenia takiego wpływu po zamknięciu obiektu, w tym – jeżeli jest to wymagane – środki dotyczące zanieczyszczonej wody i odcieku;
- b) zgodność między, z jednej strony, niekorzystnym wpływem, o którym mowa w lit. a), a z drugiej strony, warunkami zezwolenia i informacjami zawartymi w ocenie oddziaływania na środowisko, jeżeli jest ona wymagana;
- c) zgodność wytwarzania odcieku, w tym zawartości zanieczyszczeń w odcieku ze składowanych odpadów, oraz bilansu wodnego obiektu unieszkodliwiania odpadów oraz, jeśli jest to wymagane, postępowania z zanieczyszczoną wodą i odciekami, z elementami określonymi w zezwoleniu;
- d) wdrożenie planu dotyczącego zamknięcia, o którym mowa w art. 5 ust. 3 lit. f) dyrektywy 2006/21/WE;
- e) adekwatność planu dotyczącego zamknięcia, o którym mowa w art. 5 ust. 3 lit. f) dyrektywy 2006/21/WE, w szczególności w odniesieniu do zapotrzebowania na dodatkowe środki dotyczące zamknięcia i rekultywacji w oparciu o ocenę ryzyka środowiskowego i ocenę skutków;
- f) rekultywacja terenu, na który miał wpływ obiekt unieszkodliwiania odpadów; adekwatność planu i ustaleń dotyczących utrzymywania, monitorowania i kontroli obiektu unieszkodliwiania odpadów w fazie poeksploatacyjnej, a także wdrożonych w tej fazie środków naprawczych, w tym funkcjonowanie i adekwatność sprzętu służącego do monitorowania, nadzoru i kontroli oraz adekwatność przekazywania wszystkich danych z monitorowania właściwemu organowi;
- g) procedura powiadamiania właściwego organu o wszelkich zdarzeniach lub zmianach, które mogą wpłynąć na stabilność obiektu unieszkodliwiania odpadów oraz o wszelkich istotnych niekorzystnych skutkach dla środowiska ujawnionych w drodze stosownych procedur kontroli i monitorowania;
- h) w przypadku gdy właściwy organ wymaga gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu – adekwatność kwoty i formy gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu do obliczonych kosztów wypełnienia obowiązków wynikających z zezwolenia, w tym zakończenia ustaleń dotyczących fazy poeksploatacyjnej obiektu, działań naprawczych oraz rekultywacji terenu, na który wywarł wpływ ten obiekt;
- i) klasyfikacja danego obiektu unieszkodliwiania odpadów jako obiektu kategorii A lub obiektu niespełniającego kryteriów kategorii A;
- j) zgodność z wszelkimi innymi warunkami zezwolenia i innymi właściwymi wymogami określonymi w dyrektywie 2006/21/WE.

CZĘŚĆ E

DODATKOWE ELEMENTY KONTROLI OBIEKTÓW UNIESZKODLIWIANIA ODPADÓW KATEGORII A

1. *Kontrole tam w przypadku obiektów unieszkodliwiania odpadów kategorii A, w których znajdują się odpady przerobcze*

W przypadku gdy kontrola dotyczy tam obiektów unieszkodliwiania odpadów kategorii A, w których znajdują się odpady przerobcze, oprócz istotnych elementów wymienionych w części D inspektor bierze pod uwagę następujące aspekty:

- a) rodzaj i stan środków ochrony przed erozją;
- b) adekwatność pod względem elementów projektowania hydrologicznego, takich jak bilans wodny, dostępna wolna przestrzeń (odległość pionowa (wysokość) między normalnym operacyjnym poziomem stawu a koroną tamy);
- c) skład, stan i integralność struktury plaży, w tym obecność depresji, zagęszczenie odpadów przerobczych, kontrolę pyłu;
- d) zmiany w koronie lub skarpie tamy przy porównaniu stanu obecnego ze stanem przewidzianym w projekcie;
- e) funkcjonowanie i stan systemu odwadniania oraz struktur geotechnicznych (takich jak geomembrany, tamy) i urządzeń (przykładowo służących do monitorowania struktury tamy);
- f) obszary wycieków i przecieków oraz ilość materiału, które wyciekł;

- g) wszelkie wykryte uszkodzenia;
- h) drzewa i roślinność na tamie.

2. *Kontrola urządzeń zrzutu w obiektach unieszkodliwiania odpadów kategorii A, w których znajdują się odpady przerobcze*

W przypadku kontroli urządzeń zrzutu w obiektach unieszkodliwiania odpadów kategorii A, w których znajdują się odpady przerobcze, oraz funkcjonowania takich urządzeń zrzutu, oprócz istotnych elementów wymienionych w części D inspektor bierze pod uwagę następujące elementy:

- a) adekwatność dostępu do linii i punktów zrzutu;
- b) uszkodzenia urządzeń budowlanych i kontrolnych;
- c) przeciek w urządzeniach zrzutu lub w ich pobliżu;
- d) erozja ujścia/zrzutu w skarpie odpowietrznej;
- e) roślinność wewnątrz lub w pobliżu urządzeń zrzutu;
- f) sprzęt służący do regulacji zrzutu;
- g) urządzenia zrzutu awaryjnego;
- h) zasilanie awaryjne;
- i) tempo wzrostu zrzutów do stawu osadowego i związane z nim tempo podnoszenia się poziomu stawu (mierzone w metrach/rok);
- j) system rozmieszczania odpadów przerobczych;
- k) system zarządzania zasobami wodnymi.

3. *Kontrole obiektów unieszkodliwiania odpadów kategorii A, w których znajdują się skały płonne*

W przypadku gdy kontrola dotyczy obiektu unieszkodliwiania odpadów kategorii A, w którym znajdują się skały płonne, oprócz istotnych elementów wymienionych w części D inspektor bierze pod uwagę następujące aspekty:

- a) wietrzenie skał;
 - b) jakość i ilość wody przeciekowej;
 - c) adekwatność środków podjętych w celu zmniejszenia wpływu na środowisko obiektów unieszkodliwiania skał płonnych;
 - d) poprawność i skuteczność działań w zakresie rekultywacji prowadzonych na podstawie stosownych zobowiązań prawnych.
-